

speciális baja, melyen azonban a regeneráció befejezéséig segíteni nem lehet. A harmadik ok: orvosolható céltudatos tőkeképzési és hitelpolitikával. A negyedik ok: lassanként leépíthető helyes gazdasági előképzéssel, az intenzív gazdálkodás eszközeinek megteremtésével, propagálásával, a cikkek standardizálásával, a minőségek nemesítésével és a vevőpiacok felkeresésének és kiszolgálásának alkalmas megszervezésével.

Európa legimpozánsabb közlekedési vállalata alakul Berlinben a villamos vasutnak, autoomnibusznak, földfeletti és -alatti vasutnak egy egységes társasággá való egybefoglalásával. A társaság részvénytőkéje 400 millió márkára rug; a részvények Berlin város birtokában vannak. A város közlekedési feladatainak megoldását a legtöbb nagyváros az utolsó évtizedek gazdasági fejlődése során egy kommunális üzem kezébe adta, mert a közlekedés egyike azon modern gazdasági megnyilvánulásoknak, amelyekről megállapított, hogy parciális magánvállalatok az azzal egybekapcsolt közérdekű célok megfelelő megvalósítására alkalmatlanok. A további fejlődés immáron ott keresendő, hogy a részleges, egymással versenyző vállalatok egy egységbe foglaltassanak össze, ami a közlekedési problémák megoldását racionálisabban biztosítja. Berlin példáját sok nagyváros követheti.

»**Deutsches Frischei**«. A racionalizálásnak egyik legfőbb eszköze az ugynevezett minőségi standard kiépítése és biztosítása. E standardizálás egyuttal az exportképességet és ezzel az exportfejlesztést is előmozdítja. A német mezőgazdasági tanács 1928. szeptemberében a birodalmi szabadalmi hivatalnál bevezette a „deutsches Frischei“ mintajegyet. Most megjelentek az erre vonatkozó közelebbi szabályok, úgy, hogy gyakorlatilag is megindul az árunak az egységes bélyeggel való ellátása. Különös figyelmet érdemel e szabályok sorában az, hogy minden mezőgazdasági kamara mellett egy hivatalos ellenőrző hely állittatik fel, amely egyuttal panasziroda. E rendelkezések megadják a kereskedelemnek és a fogyasztóközönségnek azt a lehetőséget, hogy minden, az egységes bélyeggel ellátott árura vonatkozó kifogását egy objektív és azonkívül a kellő tekintéllyel és szakértelemmel rendelkező hiteles helyen intéztethesse el. Említésreméltó még az is, hogy a felülbélyegzés csak kellő előzetes szakeljárás után történhetik meg.

A köztársasági állam gazdasági és jogi rendszerének kiépítése során a német törvényhozás most eljutott a törvénytelen gyermek jogállásának intézményi szabályozásához. A vonatkozó törvényjavaslat kiszélesíti a tartási kötelezettség mér-

tékét és tartalmát, valamint a tartásra kötelezett személyeknek körét; egyúttal felemeli az anya tartási igényét azáltal, hogy térítést biztosít számára négy heti u. n. szülési időtartamra. A gyermek a jövőben is az anya nevét viseli; megkönnyítették azonban az apa nevének megszerezhetőse oly esetekben, amidőn az apa maga kívánja, hogy gyermeke az ő nevét viselje. Az exceptio plurium részben megszűnik, mert a gyermeknek megadatik a lehetőség, hogy a szóba jövő férfiak közül egyiket a tartás szolgáltatására igénybe vehesse. Az így perbe vont férfinek azután regresszusa van a többiekkel szemben. A javaslat nem mondható túlzottan liberálisnak, habár az eddig érvényben volt jogi helyzettel szemben kétségtelenül erős haladást mutat. Különösen mutatja annak a lényegében gazdasági és szociális elgondolásának térhódítását, mely szerint a törvénytelen gyermek tartási joga nem annyira a felelősségnek, illetve a nemzésnek motivumára, mint inkább arra van alapítva, hogy a gyermeknek objektív igénye van az eltartásra.

— ga —

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Az államsegély a mérlegszerű nyereségből nem vonható le. (Közigazgatási Biróság 18.287/1926. P. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy az 1914. évi XXII. t.-c.-kel részere megállapított államsegélyt a mérlegszerű nyereségből nem vonták le.

A biróság a kifogást alaptalannak találta.

Az 1922. évi XXIV. t.-c. 13. §-ának (1) bekezdése szerint az adóköteles nyereség megállapításánál a mérleg egyenlegéből kell kiindulni és a nyereség-veszteségszámla bevételei és kiadásai az adóalap kiszámításánál is irányadók, ha csak a 14—19. §-ok ellenkező rendelkezéseket nem tartalmaznak. A 16. §. felsorolja azokat a tételeket, amelyek a mérleg szerinti nyereségből levonandók. Olyan bevételi tételt tehát, amely ebben a §-ban felsorolva nincsen, a mérlegszerű nyereségből levonni nem szabad és miután az államsegély a 16. §-ban felsorolva nincsen, panaszosnak az a kifogása, hogy az államsegélyt a nyereségből nem vonták le, törvényes alappal nem bír.

Panaszosnak azon indokolása, hogy az államsegélynek az adóalapba bevonása azért nélkülözi a törvényes alapot, mert a felhívott törvény annak adókötelezettségéről nem rendelkezik, nem helytálló, mert a felhívott törvény II. fejezete, amely az adóalap megállapításáról rendelkezik, nem azokat a bevételi tételeket sorolja fel részletesen, amelyek adóalapot képeznek, — hiszen ilyen felsorolás nem is volna elképzelhető — hanem azokat említi fel tételenként, amelyek adómentesek